

af dansk udenrigspolitik – fremme af de sociale, humanitære og demokratiske idealer:

1. Landets økonomiske og sociale udviklingsstade samt udviklingsmæssige behov og egne udviklingsplaner.
2. Tilgangen af bistand fra andre bilaterale og multilaterale donorer samt landets evne til at anvende og drage nytte af bistanden.
3. Muligheden for gennem en dialog med det pågældende land at fremme en bæredygtig udvikling, dvs. en udvikling, som også på langt sigt vil være økonomisk og økologisk forsvarlig, og som sigter mod at skabe varige forbedringer for de fattigste befolkningsgrupper.
4. Muligheden for i samarbejde med landet at fremme udviklingen af og respekten for menneskerettigheder i overensstemmelse med internationalt vedtagne menneskeretsstandarder, herunder konventionerne om organisationsfrihed og forhandlingsret.
5. Muligheden for i samarbejde med landet at sikre kvindeaspekterne en central og fuldt integreret placering i udviklingsprocessen.
6. Danidas hidtidige erfaringer fra det bilaterale udviklingssamarbejde.
7. Såfremt ovennævnte punkter kan anses for tilgodeset, bør endelig mulighederne for at fremme dansk erhvervslivs deltagelse i udviklingssamarbejdet – og dermed dansk beskæftigelse – indgå i overvejelserne om det konkrete landevalg under forudsætning af, at danske leverancer og serviceydelser er konkurrencedygtige med hensyn til tilpasset teknologi, pris og kvalitet.

Ved valget af samarbejdslande skal der tages særligt hensyn til den alvorlige situation for landene i Afrika syd for Sahara, men i øvrigt tilstræbes en rimelig fordeling af bistandsmidler mellem afrikanske og asiatiske lande. Der sikres en dansk bistandsindsats i Centralamerika, og det vil være ønskeligt, at mindst et sydamerikansk land inddrages i samarbejdet.

Hvor der er tale om meget små lande eller lande med en meget lille befolkning, skal det indgå i overvejelserne, om det vil være muligt at etablere et længerevarende substantielt samar-

bejde af betydeligt omfang for at sikre en hensigtsmæssig og rationel udnyttelse af Danidas administrative ressourcer.

Hvor der er tale om meget store lande, vil en vis geografisk koncentration af den danske bistandsindsats være nødvendig for at sikre sammenhæng i denne og en hensigtsmæssig og rationel udnyttelse af Danidas administrative ressourcer. Den geografiske koncentration bør ske således, at den især kommer de fattigste befolkningsgrupper til gode.

Uanset ovenstående skal Danida i en kortere overgangsperiode kunne yde igangsætnings- eller genopbygningsbistand til et land, der har opnået uafhængighed eller har været hærget af krig, borgerkrig, naturkatastrofer og lignende.

Det bør til stadighed påses, at ovennævnte kriterier fortsat har gyldighed i samarbejdet med de enkelte lande. Er dette ikke længere tilfældet, bør en afvikling af samarbejdet normalt indledes for derved at give mulighed for at indlede samarbejde med nye lande.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) udtaler:

Socialistisk Folkeparti har med interesse fulgt debatten om Danidas handlingsplan. Debatten har efter vores opfattelse været nyttig og inspirerende. Under arbejdet i Folketingets Udenrigsudvalg med landespørgsmålet har udvalget modtaget skriftlige henvendelser, foretræde fra vigtige ulandsorganisationer og enkeltpersoner med bistands erfaringer, og mange nyttige informationer er skaffet fra Danida i form af skriftligt materiale samt haft et heldagsmøde med Udenrigsudvalget. Udvalget har desuden afholdt en heldagskonference med en række ulandsinteresserede organisationer og forskere m.v.

Ud fra dette omfattende materiale har Socialistisk Folkeparti draget følgende konklusioner med hensyn til det kommende landevalg:

De egentlige bistandsoverførsler (»ulands-hjælp«) er kun en beskedent del af et omfattende net af økonomiske forbindelser mellem den rige og den fattige del af verden. Vi kan tilslutte os det grundsynspunkt, der udtrykkes i bl.a. henvendelserne fra Center for Udviklingsforsk-